

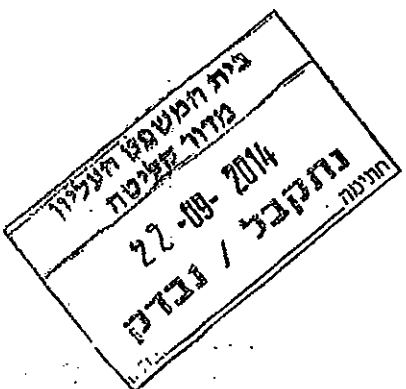
בעניין:

1. ג'מיל רשאר סנדוקה, ת.ז.
2. בהאא מוחמד נבבחה, ת.ז.
3. עיסא דיב גאבר, ת.ז.
4. נביל עיסא ג'ית, ת.ז.
5. שריף מוסא ג'ית, ת.ז.
6. באסם רמזאן מסק, ת.ז.
7. אכרם מתמוד שאחין, ת.ז.
8. אברחים רבחי דוויק, ת.ז.
9. עסאם מחמד עלי, ת.ז.
10. מואד צאלח אערג, ת.ז.
11. חישאם עטיית רגבי, ת.ז.
12. נאפו מוחמד עלי, ת.ז.
13. המינוחל חקחילתי עוסף ירושלים
14. האגודה לזכויות האזרח בישראל

ע"י ב"כ עוח"ד קרן צפריר ו/או דן יקיר ו/או דנה אלכסנדר ו/או אבנר פינציק ו/או עאוני בנא ו/או לילה מרגלית ו/או עודד פלר ו/או טלי ניר ו/או גיל גן-מור ו/או תמר פלדמן ו/או נסרין עליאן ו/או ראויח אבורביעה ו/או משכית בנדל ו/או שרונת אליחו חי ו/או אן סוציו ו/או רגד ג'ראיסי ו/או יוסף כראם

מתאגודה לזכויות האזרח בישראל

רח' פייר קניג 33, ירושלים 9153102, ת.ד. 53262
טל': 02-6521218; פקסי 02-6521219

העותרים

- נ ג ד -

1. הרשות הממשלתית למים ולביוב
2. שר התשתיות הלאומיות, האנרגיה והמים
המשיבים 1-2 ע"י פרקליטות, משרד המשפטים,
ירושלים
3. חברת הג'יחון בע"מ
מרח' דרך חברון 101, ת.ד. 10118, ירושלים 91100
ע"י ב"כ עוח"ד י. קרמר ו/או מ. שניידר ו/או ר. וינברג
ו/או א. ברנט ו/או ש. תירוש ו/או א. כהן ו/או ר. לוי
ו/או ז. בראשי ו/או ד. שפירא ו/או י. פוסטרנק ו/או ט.
אור ו/או ל. שלום ו/או י.ר. יעקובוביץ' ו/או ש. יריב
ו/או ש. זיק ו/או נ. שחל
מרח' דוד המלך 19, ירושלים 9410143
טל': 02-6234258; פקס: 02-6255493
דוא"ל: lawyers@netvision.net.il
4. עיריית ירושלים
כיכר ספרא 1, ירושלים 94141

המשיבים

הודעה מעדכנת מטעם המשיבה 3

בהתאם לחלטת בית המשפט הנכבד, מתכבדת בזאת המשיבה 3 (להלן: "המשיבה") לחגיש הודעה מעדכנת מטעמה, וחכל כמפורט כדלקמן. ההודעה המעדכנת היא הודעה משלימה לתגובה לעתירה שהגישה המשיבה לבית המשפט הנכבד ביום 31.03.14 ולתגובה המעדכנת מיום 09.06.14 (להלן: "התגובה").

א. כללי

1. הודעת המשיבה תתייחס ראשית להצעות ההנדסיות שעומדות על הפרק.
2. בנוסף תתייחס המשיבה לסוגיה מחותית לא פחות והיא סוגיית המימון. בעניין זה יוזכר כי הנטל הכלכלי האדיר שרובץ כיום על המשיבה בלבד, לא נעלם מבית המשפט הנכבד עת קבע בהחלטה מיום 23.06.2014, שעל התגובה המעדכנת של המשיבים להתייחס גם "לסוגייה של מימון העבודות הנדרשות".

ב. ההצעות ההנדסיות שעומדות על הפרק

3. כפי שיורחב להלן הרי שמאז הודעת העדכון מיום 09.06.14, התקיימו עוד מספר פגישות בין נציגי המשיבה לנציגי המשיבים הנוספים ולגורמים שלטוניים שונים במטרה לנסות ולקדם פתרון לבעיה נושא העתירה.
4. כאמור בהודעת העדכון מיום 09.06.14, ביום 12.05.14 העבירה המשיבה למשיבה 1 תוכנית מודולרית הניתנת לביצוע בשלבים, בחלוקה פר שכונה ועד לרמת הצינור - לשדרוג מערכת המים והכיבוב בשכונות נושא העתירה, זאת לצד אומדן ראשוני על-סך 189,510,209 ₪ (כאמור עבור מים וביוב) - במטרה להביא את תשתית המים בשכונות נושא העתירה למצב בו אספקת המים תהיה תואמת לסטנדרט של ארגון הבריאות העולמי.
5. בשורה של פגישות שנערכו, בין היתר, בהשתתפות נציגי המשיבה והמשיבה 1, הבחירה המשיבה 1 למשיבה כי היא אינה מתכוונת לקדם פתרון כולל וכי מטרתה לטפל בתשתית המים בכדי "לאפשר הזרמת כמויות גדולות יותר של מים ולשפר, בטווח המידי, את אספקת המים למקומות הבעייתיים". המשיבה 1 בהירה כי הפתרון המקודם על-ידיה הינו "חלקי ומינימלי לבעיה הקיימת בתחום אספקת המים ולא באסדרת המצב הקיים".
6. ויודגש, המשיבה אכן התיישרה בהתאם להנחיות אלה של המשיבה 1 ואף ביצעה את ההתאמות הדרושות בתכנון, זאת כאשר היא הבחירה וממשיכה להבחיר, כי נוכח חוראות המשיבה 1 היא מסירה מעצמה כל אחריות בנוגע לטענה כזו או אחרת בנוגע ללחצים /או כמויות של מים שמסופקות לשכונות נושא העתירה כתוצאה מביצוע פתרון שהינו נקודתי.

7. זאת ועוד, בדיקות ראשוניות שערכה המשיבה מעלות כי גם הפתרון היינקודתי יעלה כ- 22 מיליון ש"ח כשעלות זו אינה כוללת אבטחה וביטחון. בעניין דרישות האבטחה, בפגישות שערכה המשיבה יחד עם המשיבה 1 במשטרת ישראל (בראשות ק' אג'ימ מחוזי) במהלך חודש אוגוסט ש.ז. הבהירה משטרת ישראל כי היא סבורה שעל-מנת לאבטח את ביצוע העבודות ידרשו בין 120 - 170 שוטרים על בסיס יום-יומי - כלומר יש צורך בקבלת התחייבות חד-חד ערכית של הממשלה באמצעות רשות המים ומשרד האוצר כי מעבר לעניין המימוני (חסדרת מימון אספקת המים השוטפת, לרבות הגדלת כמויות המים המסופקות, ועלויות הפיתוח של התשתית כמו-גם מימון העלויות הביטחוניות האדירות) יועמדו לרשות המשיבה הכוחות הנדרשים לצורך ביצוע העבודות.
8. הנה כי כן, פתרון, גם אם חלקי, מונח על השולחן. אלא שחרף ההתקדמות המסוימת שהושגה במישור החנדסי הרי שנכון למועד כתיבת שורות אלה, כפי שיפורט להלן, טרם קיבלה המשיבה, את החברות והתחייבויות הדרושות (במישור המשפטי, הביטחוני והכלכלי) על-מנת שניתן יהיה, באמת ובתמים, לפתור את הבעיה שבבסיס העתירה.
9. המשיבה תבחר כבר עתה כי לא ידוע לה מתי ואם בכלל יתקבלו בידיה החברות והתחייבויות הדרושות, וכי בנסיבות אלה היא אינה אחראית לכל נזק שייגרם בינתיים כתוצאה מכך שלא הוחל בביצוע הפתרון החנדסי.
10. זאת ועוד, המשיבה סבורה, שאף על-פי שהעתירה שבכותרת עוסקת בתשתיות המים בלבד, הרי שיש לקדם גם פתרון בתחום תשתית הביוב (תשתית שזקוקה לשדרוג באותה רמת דחיפות של שדרוג תשתית המים) במיוחד נוכח העובדה שעבודות שדרוג תשתית המים יגרמו, בהכרח, לגידול בכמויות הביוב. הנצחת המצב הקיים עלולה לגרור עימה בעיה תברואתית קשה. כאמור, התוכנית שהעבירה המשיבה למשיבה 1 כוללת גם התייחסות לביוב.
11. יצוין כי המשיבה, בתמיכת עיריית ירושלים ובהובלת העומד בראשה, ראש העיר מר ניר ברקת, מבקשת לקדם פיילוט שמטרתו מחד יצירת מתווה שיאפשר הסדרה הדרגתית של תשתיות המים והביוב ומאידך גבייה של דמי המים השוטפים, אגרות והיטלי הפיתוח מתושבי השכונות נשוא העתירה. מתווה זה הוצג לאחרונה למשיב 2. יחד עם זאת יצוין כי מדובר בתוכנית שהוצאתה אל הפועל תדרוש משאבים רבים (זמן ותקציב).

ג. הסדרת סוגיה המימונית

12. כאמור, נוכח חשיבות שאלת המימון קבע בית המשפט הנכבד בהחלטה מיום 23.06.2014, שעל התגובה המעדכנת של המשיבים לחתיחה גם "לסוגייה של מימון העבודות הנדרשות".
13. המשיבה תציין כי נכון למועד כתיבת שורות אלה, למרות שחלפה לה כתצי שנח ממועד הגשת העתירה, המים שהמשיבה נאלצת לרכוש בממון רב ממקורות (כ- 18 מיליוני ש"ח בכל שנה בגין 1.6 מיליון קוב מים) ולספקם לשכונות שמעבר לגדר, עודם זורמים בצנרות העותרים מבלי שמתקבלת אצלה כל תמורה בגינם.
14. כך, הלכה למעשה, המשיבה הינה הנפגעת היחידה מהמצב. זאת כאשר הרף העובדה שכולם מסכימים שהמשיבה אינה אחראית למצב שנוצר, רשות המים ומשרד האוצר מטילים את האחריות האחד כלפי האחר וטרם הושגה הסדרה נאותה, שתאפשר למשיבה שלא לשאת על-גבה את ההפסדים האדירים שנגרמים לה.

15. המשיבה מבקשת להדגיש, כי היא לא תוכל להתחיל בביצוע העבודות הדרושות מבלי שיובטח תקציב חיצוני (למקורותיה) לביצוען, לרבות הסדרת מימון אספקת המים השוטפת כיום, ועל אחת כמה וכמה מימון הגידול הצפוי בכמות המים שיסופקו בעתיד כתוצאה מביצוע שדרוג התשתיות.

המחלוקת בין משרד האוצר למשיבה 1

16. כאמור בסעי' 4 לתגובת המשיבה לעתירה מיום 31.03.14, המשיבה 1 מכירה בבעיה הקיימת – שסיבותיה אינן בשליטת המשיבה ואשר תוצאותיה הם, כאמור, שהמשיבה מספקת מיט במיליוני שקלים חדשים ללא שהיא מקבלת תמורה בגינם עניין המשליך באופן ישיר ודרמטי על תוצאותיה העסקיות.

17. אלא שבעוד שהמשיבה 1 מכירה בבעיה, הרי היא סבורה שהפתרון לנוקים שנגרמים למשיבה מצוי במסגרת תקציב המדינה. מאידך, משרד האוצר, האמון על תקציב המדינה, אשר גם הוא מכיר בבעיה ובכך שלמשיבה אין שליטה עליה, סבור שהפתרון לבעיה אליו נקלעה המשיבה מצוי דווקא אצל המשיבה 1 במסגרת מודל תעריף המים. לשיטתו על המשיבה 1 לתקן את תעריף המים על-מנת שזה יהווה מקור לשיפוי המשיבה בגין נזקה.

18. רק לאחרונה, ביום 07.07.14 (כחודש לאחר הגשת ההודעה המעדכנת מיום 09.06.14) כותב מנהל המשיבה 1, מר אלכסנדר קושניר, לממונה על התקציבים במשרד האוצר, מר אמיר לוי, כי הסוגיות נשוא העתירה "אינן בגדר עלויות שעל משק המים לשאת בהן" (פסקה שניה למכתב) כי אספקת המים לאזורים שמעבר לגדר התפרדה הינם בגדר "הזרמת מים משיקולים שונים של מדינת ישראל וללא תמורה" (פסקה חמישית למכתב) וכי היא בגדר "מענה הומניטרי למצב מדיני מורכב" (פסקה שישית למכתב) וכי "נכון להיום כל הפעילות האמורה ממומנת על-ידי תאגיד המים הגיחון. למצב זה אין הצדקה ואין בכך גם כדי למלא אחר התחניה של ראש הממשלה בנושא". (פסקה אחרונה למכתב).

*** העתק המכתב מיום 07.07.14 מצ"ב כנספח א' להודעת עדכון זו.

19. המכתב הנ"ל נכתב כמענה למכתבו של הממונה על התקציבים במשרד האוצר, מר אמיר לוי, מיום 01.07.14 למנהל המשיבה 1, מר אלכס קושניר (בתגובה לפניה למשרד האוצר בנוגע למציאת פתרון מימוני לסוגיית המים שבשכונות מעבר לגר ההפרדה) בו הוצגה עמדת משרד האוצר לפיה "על תעריף המים לשקף את כלל העלויות הכרוכות באספקת המים, לרבות עלויות אספקת השירותים, ובכלל זה פחת מים ופחת גביה, משכך לא ראינו בסיס לחריגה מהוראות החוק בעניין זה" (חוק התאגוד – א.ב.) (סעי' 5 למכתב) ובהמשך "משנקבע שעל תעריפי המים לשקף את כלל העלויות הנובעות מאספקת מים וביצוע עבודות תשתית, ומשנקבע כי עלויות פחת גביה ופחת מים מחושבות במסגרת כלל עלויות התאגיד לפי סעי' 101 לחוק, לא ניתן לקבוע כי פחת המים או פחת הגביה באיזור מסוים או בתאגיד מסוים יגולגל לתקציב המדינה." (סעי' 8 למכתב).

*** העתק המכתב מיום 01.07.14 מצ"ב כנספח ב' להודעת עדכון זו.

20. המשיבה סבורה כי מבלי לפתור את המחלוקת הנ"ל, לא ניתן יהיה להטדיר את סוגיית המימון ולמעשה את הבעיה נשוא העתירה.

המשיבה סבורה כי המשיבה 1 אינה עושה די בכדי למזער את הנזק שנגרם לה

21. בסעי' 54 לתגובה לעתירה מיום 31.03.14, הלינה המשיבה על כך שהמשיבה 1 סירבה להיעתר, במשך שנים, לבקשתה להקטנת נזקה, על-ידי הכרה בנפשות שצורכות מים בשכונות נשוא העתירה באופן בלתי מוסדר כ"צרכנים מוכרים" לצורך קביעת תעריף רכישת המים ממקורות. צעד כזה היה מוזיל למשיבה את תעריף רכישת המים מידי מקורות בשנים 2011 – 2013 ביותר מ- 14 מיליון ₪ (כולל מע"מ), זאת בהתאם לכללי המים (תעריפי מים המסופקים מאת מקורות), תשמ"ז - 1987 - כך שבמקום לשאת בתעריף "ב", המושת בגין צריכה בלתי מוכרת, שהינו יקר משמעותית, תפסיד המשיבה "רק" את תעריף "א", תעריף החל על צריכה מוכרת, שהינו כאמור נמוך משמעותית. מיותר לציין כי גם בחנחה שכמות מים זו תימכר למשיבה על-ידי מקורות בתעריף המוזל, הרי שאין לראות בכך משום פתרון הבעיה שעה שהמשיבה תיאלץ להמשיך ולממן את רכישת המים עבור השכונות הערביות שבמזרח ירושלים.

22. ככל הנראה בעקבות הגשת תגובת המשיבה לעתירה מיום 31.03.14, פרסמה המשיבה 1 ביום 20.07.14 "הזמנה (לציבור – א.ב.) לחשמייע עמדתו בדבר הכוונה לקבוע הוראת שעה לעניין תעריף לתאגיד הגיחון עבור אספקת שירותי מים וביוב לשכונות שמעבר לגר ההפרדה הביטחנית בירושלים" (להלן: "ההזמנה").
*** העתק ההזמנה האמורה מצ"ב כנספח ג' להודעת עדכון זו.

23. בדברי החסבר להזמנה הבהירה המשיבה 1 כי אספקת המים לשכונות נשוא העתירה הינה "מורכבת" וזאת נוכח "אוכלוסייה גדולה מאוד, שהתווספה בשנים האחרונות, בניה בלתי חוקית בהיקפים גדולים במיוחד והעדר הסדרה סטטוטורית, העדר תשתיות מסודרות, כניסת תושבים שאינם ישראלים מאזור יהודה ושומרון, התחברות בלתי חוקית לתשתיות המים והביוב ומצב בטחוני, המונע פעילות שוטפת בשטח" [ראה סעי' ב' לדברי החסבר כנספח ג']. נוכח המצב המתואר לעיל שבעקבותיו "הרוב המוחלט של המים אינם מסופקים לצרכנים, המים הללו נרכשים כיום על-ידי הגיחון בתעריף הרכישה החל על הכמות שמעל הכמות המוכרת" [ראה סעי' ג' בדברי החסבר כנספח ג'] לפיכך החליטה המשיבה 1 כי יש מקום לתקן את התעריף בו רוכשת המשיבה את המים המסופקים לשכונות שמעבר לגדר ההפרדה. אלא, שלמרות ההכרה בכך שמדובר במצב אבסורדי לא צודק שעה שמדובר כאמור במים שאין תמורה בצידם, הרי שבמקום לאפשר את רכישת הכמות הכוללת של המים המסופקים לשכונות האמורות בתעריף א' (שהינו כאמור התעריף הנמוך) הודיעה המשיבה 1 על כוונתה, ליצור תעריף חדש, שהינו ממוצע בין תעריף א' לתעריף ב' כלומר, תעריף שגבוה מתעריף א'. זאת בהתבסס על הנחה מוטעית לפיה ככל שהיו משולמים דמים עבור המים האמורים הרי המחיר היה מתפלג בין תעריף א' לתעריף ב'.

24. המשיבה 1 הגישה עמדתה להזמנה, במסגרת העמדה האמורה הסתייגה מהתיקון. החלקי שאינו מניח את דעתה, חזרה על טענותיה, טענות שכבר השמיעה בכתב ובעי"פ מספר רב של פעמים בשנים האחרונות, בנוגע לנזקים חריבים שנגרמים לה כתוצאה מאספקת המים לשכונות האמורות ודרשה פעם נוספת את אסדרת הנושא. המשיבה אף הביעה את הסתייגותיה בצורה בלתי אמצעית, בישיבת מועצת המשיבה 1 אליה התייצבו יו"ר המשיבה, מנכ"ל המשיבה והיועץ המשפטי שלה.
** עמדת המשיבה להזמנה מצ"ב כנספח ד' להודעת עדכון זו.

25. ביום 27.08.14, פורסמה ברשומות הוראת השעה הנ"ל, זאת מבלי שהתקבלו הסתייגויות כל שהן שהציגה המשיבה לנוסח.

** נוסח הוראת השעה כפי שפורסם ברשומות מצ"ב כנספח ה' להודעת עדכון זו.

מהלכים נוספים שהמשיבים 1 ו-2 מנסים לקדם לצורך מציאת פתרון מימוני

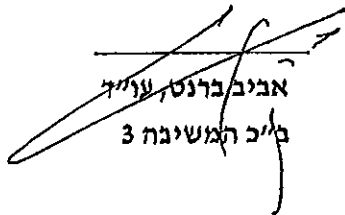
26. למען הצגת היריעה במלואה יוזכרו עוד שני מהלכים שהמשיבים 1 ו-2 מנסים לקדם במישור המימוני.
27. ניסיון המשיבים 1 ו-2 לגרום לעותרים להשתתף בנטל המימוני - המשיבה 1 יזמה פגישה במשרדי פרקליטות המדינה ביום 08.09.14, אליה הוזמנו, בין היתר, נציגי המשיבה ונציגי העותרים. בפגישה זו ביקשו נציגי המשיבה 1 לשמוע מהעותרים על נכונותם לשאת בנטל הכלכלי, באופן דומה הנהוג לגבי יתר תושבי המדינה.
28. המשיבה תבחיר גם היא רואה חשיבות עליונה בכך שהעותרים, ככל אזרח נורמטיבי אחר, ישלמו עבור השירותים שהיא מעניקה להם. אלא שהיא תדגיש, כי כל פתרון שימצא צריך להבטיח לה שיפוי מלא על כל נזקה והשקעותיה (בעבר, בהווה ובעתיד).
29. זאת ועוד, ביום 15.09.14 התקיימה פגישה במשרד האוצר, בהשתתפות נציגי המשיבה 1 ונציגי המשיבה. בפגישה זו הועלתה על-ידי האוצר הצעה כללית ראשונית ולא קונקרטית בנוגע לאפשרות לקדם פתרון להקטנת נזקי המשיבה בכל הנוגע לעלות אספקת המים לשכונות נשוא העתירה. יחד עם זאת משרד האוצר הבהיר באופן חד משמעי כי הפתרון המוצע אינו מתייחס למרכיב החוני (עלות הקמת התשתיות) וכי בכל מקרה לא יינתן פיצוי רטרואקטיבי בגין הנזקים שאירעו למשיבה במהלך השנים האחרונות (עמדה לא ברורה נוכח האמור בדברי ההסבר לנספח ג' לתגובה זו). המשיבה הבהירה בפגישה כי לכך לא תוכל להסכים.
30. לסיכום עניין זה תבחיר המשיבה כי עמדתה היא שקיים צורך להסדיר, וללא דיחוי, פיצוי של כ- 60 מיליון ₪ בגין אספקת המים השוטפת בשנים 2007-2013, מימון אספקת מים שוטפת לשנת 2014 כ- 18 מיליון ₪, התחייבות לשאת בעלות הנחת התשתיות החדשה, התחייבות לשאת בעלות ההוצאות הנלוות ולרבות אבטחה, עיכובים בביצוע העבודות כתוצאה ממצב ביטחוני וכד' – הכל כמובן בניכוי הנסות שיגיעו, ככל שיגיעו ובמועד שיגיעו, מצרכנים מקומיים.

ד. סיכום

31. כיום כחצי שנה לאחר הגשת העתירה, קיימת הסכמה של כולם בנוגע לבעיה, לסיבות לבעיה, לכך שיש לשדרג באופן מידי את התשתיות בשכונות האמורות. זאת ועוד, כאמור, לעיל, כולם מסכימים שאין זה מתפקידה של המשיבה לממן את השדרוג הדרוש, זאת כאשר ממילא אין בידה את התקציב הדרוש לשדרוג.
32. מאז הודעת הערכון מיום 09.06.14 הגדירה המשיבה 1 את היקף העבודות שלדעתה יש לבצע בשטח לצורך מתן מענה חלקי לבעיה.

33. המשיבה תחזור פעם נוספת על בקשותיה , כפי שאלה באו לידי ביטוי בסעי' 59 לתגובה לעתירה מיום 31.03.14 ולפיה בית המשפט הנכבד מתבקש :

- א. להורות למשיבים הנוספים ו/או למי מהם, להסדיר לאלתר, בתאום עם גורמי הביטחון, את האפשרות לבצע עבודות אחזקה והקמה של תשתיות, כמו-גם הגנה על תשתיות, בשכונות נשוא העתירה;
- ב. להורות למשיבים 1 ו-2, להסדיר לאלתר, מימון בהיקף הנדרש עבור פיתוח ושידורג תשתיות המים והביוב באזורים נשוא העתירה;
- ג. להורות למשיבים 1 ו/או 2, לשפות את המשיבת בגין השקעותיה עד-כה במים המסופקים לשכונות נשוא העתירה כמו-גם בעלות עבודות אחזקה התשתית שבוצעו עד-כה באזורים אלו.
- ד. להורות לעותרים לשאת בתשלומים בגין המים שנצרכו ועודם נצרכים על-ידם, זאת בהתאם להודאתם הפורמלית, לפיה הם צורכים מים, בכתב העתירה.

 אביב ברנט, עו"ד
 ס"כ המשיבה 3

הודעה מעדכנת מטעם המשיבה 4

בהתאם לתחלטה בית המשפט הנכבד מוגשת בזה הודעה מעדכנת מטעם המשיבה 4 שתיקרא להלן: העירייה ו/או עיריית ירושלים ו/או המשיבה.

1. אין ספק כי אספקת מים היא זכות בסיסית ועיריית ירושלים פועלת לפתרון המצב המורכב שנוצר בשכונות שמעבר לגדר הביטחוניית.
2. נושא זה מייצר אתגרים מורכבים הן בהיבט התשתית, הן בהיבט התקציב, הן בהיבט האכיפה והתשלום עבור המים המסופקים, והן בהיבטים משפטיים. שכן, לא ניתן לחבר מד מים למבנה הבנוי ללא היתרים כחוק שזהו המצב ביחס לחלק ניכר מהמבנים בשכונות אלה.
3. בין המשיבים מתגבש מתווה לפתרון במסגרתו תורחב התשתית ויחוברו נכסים לרשת המים. במקביל תידרש מהתושבים מחויבות לתשלום, ולשם כך ייבנו צוותים יעודיים לאכיפת במקרה של אי תשלום.
4. כאמור בסעיף 2 לעיל המתווה האמור דורש פתרון משפטי בסוגיית חיבור מים למבנים ללא היתר, ופתרון מבצעי לסוגיית הגביה והאכיפה. כן נחוצה הסדרה של המתווה התקציבי.
5. לשם כך נחוץ פרק זמן נוסף לצורך גיבוש הפתרונות לאתגרים הללו.

דן בן טל, עו"ד,

ב"כ המשיבה 4